

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 27 lipca 1957 r.

w sprawie trybu ustalania cen w resorcie przemysłu ciężkiego.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 106, poz. 1234), jak również w celu uregulowania trybu ustalania cen detalicznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Dostawca wyrobów, na które nie ma ustalonych cen zbytu w obowiązujących cennikach (lub ich uzupełnieniach) bądź na które brak cen detalicznych, jest zobowiązany ustalić te ceny we własnym zakresie (§ 2) lub wystąpić z wnioskiem o ich ustalenie (§ 3 lub § 8).

Tryb ustalania cen zbytu.

§ 2. 1. W razie gdy wyroby nie mają ustalonych cen zbytu (§ 1) i ze względu na charakter produkcji lub obrotu nie powinny być ujęte cennikiem (§ 3), a są przeznaczone:

- 1) na cele zaopatrzenia i inwestycji jednostek państwowych lub innych jednostek uprawnionych do zakupu po cenach zbytu,
- 2) na eksport,

cenę zbytu będzie ustalać dostawca w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — centralny zarząd dostawcy w porozumieniu z odbiorcą lub jednostką nadrzędną odbiorcy.

2. Centralny zarząd dostawcy może zastrzec do swej decyzji ustalanie cen zbytu określonych wyrobów lub grup wy-

robów, o których mowa w ust. 1. Ceny zbytu tych wyrobów ustala centralny zarząd w porozumieniu z odbiorcą.

3. Porozumienie z odbiorcą, o którym mowa w ust. 1 i 2, następuje w drodze przesłania odbiorcy wstępnej kalkulacji kosztu własnego wraz z prepozycją co do wysokości ceny zbytu.

4. Uważa się, że odbiorca wyraził zgodę na wysokość proponowanej ceny zbytu, jeżeli w ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji nie udzielił odpowiedzi wyrażającej stanowisko w sprawie wysokości ceny.

5. Ceny zbytu ustalone przez dostawcę lub centralny zarząd dostawcy w trybie ust. 1—4 obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia odbiorcy.

§ 3. 1. W razie gdy wyroby, które nie mają ustalonych cen zbytu (§ 1), są produkowane seryjnie lub stale powtarzają się w produkcji bądź są przeznaczone dla szerszego kręgu odbiorców albo stanowią przedmiot obrotu składowego, dostawca powinien wystąpić z wnioskiem o ustalenie cen zbytu tych wyrobów w celu uzupełnienia cennika tymi cenami.

2. Wniosek o ustalenie ceny zbytu przesyła się wraz z wstępną kalkulacją kosztu własnego do nadrzędnego centralnego zarządu. Równocześnie — jeżeli główny odbiorca lub dystrybutor podlega Ministrowi Przemysłu Ciężkiego — kopię wniosku wraz z kalkulacją wstępną przesyła się do:

- 1) biura zbytu (sprzedaży) — w razie gdy biuro to jest dystrybutorem wyrobu objętego wnioskiem;
- 2) centralnego zarządu odbiorcy — w przypadkach bezpośrednich dostaw dla jednostek nadzorowanych przez ten centralny zarząd.

§ 4. 1. Centralny zarząd dostawcy kieruje wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z kalkulacją do:

- 1) Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego — w razie gdy wniosek dotyczy cen zbytu, które powinny stanowić uzupełnienie cenników od 27-Z do 40-Z;

2) Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — w pozostałych przypadkach.

2. Do jednostek wymienionych w ust. 1 pkt 1 lub 2 kierują opinię o wysokości ceny zbytu centralne zarządy odbiorcy oraz biura zbytu (sprzedaży) podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego (§ 3 ust. 2) w terminie 20 dni od daty otrzymania kopii wniosku o ustalenie tej ceny.

3. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) wyrobów objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki handlowe lub zbytu podległe innym ministrom;
- 2) wyrobów nie objętych dystrybucją, a przeznaczonych dla nabywców podległych określonym resortom,

to centralny zarząd dostawcy — w celu uzgodnienia wysokości proponowanej ceny — przesyła równocześnie kopię wniosku wraz z kalkulacją:

- a) jednostce dystrybucyjnej — w przypadkach wymienionych w pkt 1;
- b) ministerstwu, któremu podlegają główni odbiorcy — w przypadkach wymienionych w pkt 2.

4. Przesyłając wniosek wraz z kalkulacją jednostkom wymienionym w ust. 3 należy je poinformować, że uwagi co do wysokości proponowanej ceny zbytu należy zgłosić wskazanemu we wniosku adresatowi (ust. 1 pkt 1 lub 2), a niezgłoszenie tych uwag w terminie 20 dni od daty otrzymania wniosku będzie uważane za akceptację proponowanej ceny.

§ 5. 1. Jeżeli centrala handlu zagranicznego lub inna jednostka gospodarki uspołecznionej będąca odbiorcą wyrobu, którego cena zbytu jest ustalona w cenniku (lub uzupełnieniu), żąda dokonania nie przewidzianych w cenniku zmian w wykonaniu lub w wyposażeniu wyrobu, to dostawca ustala w porozumieniu z odbiorcą dopłatę lub opust od obowiązującej ceny zbytu.

2. Dopłaty lub opusty ustalone przez dostawcę (ust. 1) obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia odbiorcy.

§ 6. 1. Ceny robót (usług) o charakterze przemysłowym, świadczonych w obrębie gospodarki uspołecznionej i nie objętych obowiązującymi cennikami (lub uzupełnieniami), ustala wykonawca w porozumieniu z zamawiającym.

2. Ceny robót ustalone przez wykonawcę (ust. 1) obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia.

§ 7. W zakresie uprawnień Ministra Przemysłu Ciężkiego decydują w sprawach ustalenia cen zbytu:

- 1) Dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego — w odniesieniu do wyrobów, których ceny stanowiąc powinny uzupełnienie cenników 27-Z do 40-Z, oraz wyrobów importowanych, które dotyczą tych cenników;
- 2) Dyrektor Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — w pozostałych przypadkach.

Tryb ustalania cen detalicznych.

§ 8. 1. W razie gdy wyroby przeznaczone dla odbiorców prywatnych lub innych jednostek nie posiadających uprawnień do zakupu po cenach zbytu nie mają obowiązujących cen detalicznych (§ 1), dostawca jest zobowiązany wystąpić z wnioskiem o ustalenie tych cen. Sprzedaż tym odbiorcom wyrobów po cenach zbytu nie jest dozwolona.

2. Wniosek o ustalenie ceny detalicznej przesyła się wraz z kalkulacją kosztu własnego do właściwego dystrybutora.

3. Centralny zarząd dostawcy może zastrzec występowanie z wnioskami o ustalenie cen detalicznych określonych wyrobów (grup wyrobów) do swojej kompetencji.

4. Jeżeli chodzi o wyroby zastrzeżone (ust. 3) albo gdy dystrybucją wyrobu nie zajmuje się wyodrębniona jednostka

zbytu (sprzedaży) lub handlu, wnioski o ustalenie ceny detalicznej wraz z kalkulacją przesyła się do nadrzędnego centralnego zarządu.

§ 9. 1. W przypadkach, o których mowa w § 8 ust. 4 centralny zarząd kieruje wniosek o ustalenie ceny detalicznej wraz z kalkulacją do:

- 1) właściwego dystrybutora,
- 2) Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego — jeżeli brak dystrybutora.

2. Ustalenie podatku obrotowego w cenie zbytu wyrobów, o których mowa w § 8 ust. 1, wymaga wniosku do Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 10. Przepisy §§ 8 i 9 nie naruszają przepisów zarządzenia nr 13 Państwowej Komisji Cen z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie cen detalicznych artykułów wytworzonych przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe w ramach produkcji ubocznej (Biuletyn nr 6 Państwowej Komisji Cen).

Przepisy końcowe.

§ 11. Tryb ustalania cen określony niniejszym zarządzeniem należy odpowiednio stosować w przypadkach konieczności wystąpienia z wnioskiem o zmianę ceny zbytu objętej obowiązującym cennikiem (lub uzupełnieniem) bądź o zmianę obowiązującej ceny detalicznej.

§ 12. Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego oraz Departament Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego prowadzić będą rejestr ustalonych przez siebie cen według przepisów § 9 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrom: Górnictwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 106, poz. 1234).

§ 13. Rozstrzygnięcie kwestii spornych mogących wyniknąć przy wykonywaniu obowiązków określonych zarządzeniem przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego oraz ogólny nadzór nad wykonaniem zarządzenia powierza się Dyrektorowi Departamentu Planowania Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego.

§ 14. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Hutnictwa z dnia 10 lipca 1954 r. w sprawie trybu ustalania cen na produkty nietypowe i opłat za nietypowe usługi, wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu hutnictwa i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-73, poz. 897 wraz z późniejszymi zmianami);
- 2) zarządzenie Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie ustalania cen zbytu na wyroby nietypowe i nietypowe roboty (usługi) o charakterze przemysłowym, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1956 r. Nr 5, poz. 42);
- 3) zarządzenie Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 6 lipca 1956 r. w sprawie trybu ustalania w resorcie przemysłu maszynowego cen zbytu wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 62, poz. 746).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: K. Żemaitis